

[Aksel Larsen.]

300 og 200 kr. om året. Men det hele, man har givet dem, er en eengangshjælp, der skal erstatte, hvad de mister på grund af pristalsreguleringens utilstrækkelighed, og i det forløbne folketingsår — den nuværende regerings første regeringsår — har regeringspartiet selv to gange stemt imod det af kommunisterne fremsatte forslag om i hvert fald at give de gamle disse 300 kr. og 200 kr. i forhøjelse af rentens grundbeløb. Vi har nu fremsat forslaget påny, og vi ved, det kan vedtages, hvis regeringspartiet vil stemme for det. Vi ved, at det eneste, der kan hindre dets vedtagelse, er eventuel modstand fra regeringens side.

Regeringen kan ikke være i tvivl om, at arbejderne har taget de løfter alvorligt, der blev givet i fjor. Jeg står her med en henvendelse til folketinget, som også regeringen har modtaget, en henvendelse, som er vedtaget enstemmigt på kongressen i Kvindeligt Arbejderforbund. Heri fremsættes følgende krav til regering og lovgivningsmagt — jeg beder om tilladelse til delvis at citere —:

„Gennemførelse af en skattereform, der medfører en lettelse for de lavere indtægter.

En lov om folkepension gennemføres snarest muligt, så forhøjelser kan ske i dette folketingsår.

Lov om kontrol med priser og monopoler.

Ulykkesforsikringsloven forbedres, så alle erhvervs sygdomme, der er en følge af arbejde, giver ret til dagpenge under sygdom.

En lovgivning, der sikrer alle udearbejdende kvinder ret til barselhvilehjælp og forhøjelse af de nugældende satser.

Indtægtsgrænserne ved udbetaling af børnebidragene forhøjes til sygekassegrænsen.

De nugældende børnetilskud forhøjes til mindst 300 kr. årlig og udbetales til moderen uafhængigt af skattebetalingen.“

Endelig opfordrer henvendelsen regeringen og folketinget til at arbejde for, at boligproblemet i vort land løses på en sådan måde, at alle kan få sunde og gode boliger med særlig hensyntagen til unge ægtepar og enligstillede kvinder, samt for

fortsat boligbyggeri med offentlig støtte, og til, at der ved fastsættelsen af huslejen tages et rimeligt hensyn såvel til dem, der bor i de gamle lejligheder, som dem, der skal bo i nybyggeriet.

Så vidt den enstemmige vedtagelse på arbejderkvindernes kongres, underskrevet af forbundsformand Edith Olsen og forhenværende minister fru Fanny Jensen. Regeringen kan ikke være i tvivl om, at disse og lignende krav stilles af alle arbejdere her i landet, at det er meget rimelige krav, som kan opfyldes, og at de — til overflod — er i overensstemmelse med de valglofter, denne regering kom til magten på.

Regeringen kan heller ikke være i tvivl om, hvad den skylder lærlingene. Socialdemokratiet har været medvirkende til, at det rimelige krav om teknisk dagskole for lærlinge blev foreløbigt afvist her i tinget og henvist til en kommission. I fjor lovede statsministeren, at kommissionsarbejdet om lærlingeloven skulle blive fremskyndet. Ikke engang dette beskedne løfte kunne findes i hans redegørelse af 5. oktober i år. Hvor længe skal lærlingene vente?

Regeringen vil forklare, at den har den bedst mulige vilje, men at de økonomiske forhold og valutamanglen desværre gør det umuligt at holde blot nogle få af løfterne, og at man tværtimod må skære arbejdernes forbrug ned, da det er for stort og er årsag til valutakrisen. Det må erkendes, at til denne sags fremstilling får regeringen brav støtte også af de borgerlige partier, der såvel i september som også i går har erklæret sig for at være skarp opposition.

Men det kan nu ikke lade sig gøre at bilde befolkningen ind, at i en situation, hvor der arbejdes mere i Danmark end nogensinde før, hvor beskæftigelsesgraden er høj og arbejdsproduktiviteten stadig stigende, og hvor der især er fremgang for eksportproduktionen og eksporten, at det i en sådan situation overhovedet er rimeligt, at der er valutakrise, og berettiget at beskyldte befolkningen for at arbejde for lidt og forbruge for meget. Det kan det så meget mindre, som valutakrisen — eller mere korrekt udtrykt: den påny akutte valutakrise — har helt andre årsager, idet den er selvforskyldt gennem en fejlagtig og fejlslagen politik.

Statsministeren nævnte selv i åbnings-